
KRONIKA TOWARZYSTWA HISTORII EDUKACJI

IV Walne Zebranie Członków Towarzystwa Historii Edukacji

W dniu 17 stycznia 2008 r. w Warszawie, w gmachu Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu warszawskiego, odbyło się IV Walne Zebranie Członków THE, zwołane jeszcze przed upływem kadencji – z własnej inicjatywy – przez dotychczasowy Zarząd Główny Towarzystwa (na podstawie uchwały przyjętej na zebraniu w dniu 20 grudnia 2007 r.).

Zebranych członków THE powitał prof. dr hab. Karol Poznański – dotychczasowy Prezes Towarzystwa. Następnie wybrano przewodniczącego Walnego Zebrania. Został nim (jednogłośnie) senator RP, prof. dr hab. Adam Massalski.

W imieniu ustępującego Zarządu Głównego prof. K. Poznański przedstawił sprawozdanie z działalności Towarzystwa. Wskazał w nim m.in. na wzrastającą liczbę terenowych kół THE, konferencje organizowane pod patronatem Towarzystwa lub współorganizowane przez Towarzystwo, publikacje wydawane także pod patronatem THE (w tym również „Biuletyn Historii Wychowania”). Przedstawione zostało także sprawozdanie Komisji Rewizyjnej i sprawozdanie Sądu Koleżeńskiego.

Po udzieleniu absolutorium dotychczasowemu Zarządowi przystąpiono do wyboru Prezesa THE, a następnie pozostałych członków nowego Zarządu i innych organów statutowych. Prezesem THE został wybrany jednogłośnie prof. dr hab. Wiesław Jamrozek. Pozostałymi członkami Zarządu zostali: prof. dr hab. Kalina Bartnicka, prof. dr hab. Irena Szybiak, prof. dr hab. Władysława Szulakiewicz, prof. dr hab. Adam Winiarz, prof. dr hab. Romuald Grzybowski, dr Adam Fijałkowski¹.

W skład nowej Komisji Rewizyjnej weszli: prof. dr hab. Stefania Walasek, dr Ryszard Ślęczka, dr Ewa Kula². W skład nowego Sądu Koleżeńskiego wybrano natomiast: prof. dr hab.

¹ W czasie krótkiej przerwy w obradach Walnego Zebrania THE odbyło się pierwsze zebranie nowego Zarządu Głównego, które miało na celu przede wszystkim jego ukonstytuowanie się. W rezultacie Zarząd Główny THE przyjął następujący podział funkcji:

prof. dr hab. Kalina Bartnicka – członek Zarządu,
prof. dr hab. Irena Szybiak – członek Zarządu,
prof. dr hab. Władysława Szulakiewicz – wiceprezes THE,
prof. dr hab. Adam Winiarz – wiceprezes THE,
prof. dr hab. Romuald Grzybowski – skarbnik THE
dr Adam Fijałkowski – sekretarz THE.

² Podczas przerwy ukonstytuowała się również Komisja Rewizyjna. Jej przewodniczącą została prof. dr hab. Stefania Walasek.

Krzysztofa Jakubiaka, prof. dra hab. Jana Krukowskiego, prof. dr hab. Dorotę Żołądz-Strzelczyk, prof. dr hab. Agnieszkę Stopińską-Pająk, prof. dr hab. Eleonorę Sapię-Drewniak.

IV Walne Zebranie Członków Towarzystwa Historii Edukacji przyjęło cztery główne uchwały:

– uchwałę w sprawie przywrócenia nazwy przedmiotu „historia wychowania” w standardach kształcenia na studiach pedagogicznych;

– trzy uchwały o nadaniu członkostwa honorowego w THE (przyjęte jednogłośnie i przy gromkich brawach) prof. dr hab. Karolowi Poznańskiemu, prof. dr hab. Józefowi Miąso, prof. dr hab. Lechowi Mokrzeckiemu.

(red.)

Otwarte spotkanie władz statutowych Towarzystwa Historii Edukacji Kielce, 17 listopada 2008 r.

W dniu 17 listopada, we Wszechnicy Świętokrzyskiej w Kielcach, miało miejsce uroczyste, otwarte posiedzenie władz statutowych Towarzystwa Historii Edukacji. Spotkanie, ściśle związane z jubileuszem 90-lecia niepodległości Polski, przebiegało pod hasłem „Niepodległość i wychowanie. Z doświadczeń II Rzeczypospolitej”. W obradach uczestniczyło wielu czołowych przedstawicieli historii wychowania pod przewodnictwem prezesa Wiesława Jamrożka. Celem spotkania było zainicjowanie, planowanej na rok 2009, ogólnokrajowej dyskusji naukowej nad spuścizną teorii wychowania obywatelskiego okresu międzywojennego.

Spotkanie zarządu rozpoczęto od złożenia kwiatów pod pomnikiem Czwórki Legionowej w Kielcach.

Obrady zainaugurował prof. dr hab. Karol Poznański, przypominając zebranyemu odrodzenie i przebudowę systemu kształcenia i wychowania po odzyskaniu niepodległości. Zarówno manifest powstałego w Lublinie 6/7 listopada 1918 r. Tymczasowego Rządu Ludowej Republiki Polskiej, jak i późniejszy manifest rządu z 21 listopada tego roku zapowiadał utworzenie powszechnej, świeckiej i dostępnej dla wszystkich dzieci bezpłatnej szkoły. W latach 1919–1921 wprowadzono do szkół powszechnych nowe programy nauczania. Powoli realizowano zasadę jednolitości szkolnictwa. Postęp w rozwoju oświaty był możliwy dzięki wzrostowi w budżecie państwa wydatków na oświatę. Było to o tyle istotne, że Polska pod względem oświatowym należała w Europie do państw o największym zacofaniu.

Powyższy wątek kontynuowała w swoim wystąpieniu (zatytułowanym „Nadzieje i rzeczywistość”) prof. dr hab. Kalina Bartnicka. Referentka podkreśliła m.in., że po odzyskaniu niepodległości, w okresie ustalania granic i formowania się państwa, w oświacie najważniejszym problemem było ujednoczenie odziedziczonego po zaborach szkolnictwa, polonizacja programów kształcenia oraz wprowadzenie obowiązku szkolnego na